

BEWAAR HET PAND

Uitgave tot bevordering van de handhaving der oude Gereformeerde beginselen
verschijnt eens in de veertien dagen

Kommissie van redactie:

Ds. M. Baan, Driebergen; Ds. G. Blom, Meerkkerk;
Ds. H. C. van der Ent, Katwijk aan Zee; Ds. R.
Kok, Nijkerk; Ds. H. van Leeuwen, Urk; Ds. D.
Slagboom, Barendrecht; Ds. M. C. Tanis, Sliedrecht-Centrum;
J. van Heteren, Sliedrecht-Centrum en Joh. van der Lee, Alphen aan den Rijn.

Redactie:

Ds. G. Blom, Prinses Marijkeweg 13,
Meerkkerk. Telefoon 01837-357

Administratie:

Joh. van der Lee, Kwartelstraat 74, Alphen aan den Rijn, tel. 01720-73814, postrekening 704350, t.n.v. de administrateur van „Bewaar het pand” te Alphen aan den Rijn. Abonnementsprijs f 10,- per jaar. Abonnementsprijs voor de Verenigde Staten en voor Canada 5 dollar per jaar. Advertenties f 0,20 per m.m. Bij kontrakt korting.

HET TARWEGRAAN

„Voorwaar, voorwaar, zeg Ik u: Indien het tarwegraan in de aarde niet valt en sterft, zo blijft het alleen; maar indien

het sterft, zo brengt het veel vrucht voort”.
Johannes 12 : 24.

Door het lijden tot de heerlijkheid. In deze éne zin wordt ons de weg getekend, die David moest gaan. Gezalfd tot koning over Israël zal hij komen van de kudde tot de kroon. De Heere Zelf, Die hem Zijn Geest gegeven heeft, staat dáárvoor in en zal hem ook zeker brengen tot het ogenblik, dat het koningschap werkelijkheid is.

Echter die kroon ontvangt hij niet dan langs de weg van de lijdensschool. Haat van Saul, vervolgingen, omzwervingen worden zijn deel. Afbraak van eigen ik en eigen wegen moet hij telkens ervaren. 't Is opdat David zal weten, dat hij de kroon alleen van den Heere ontvangt, uit vrije genade.

In de lijdensweken gaat het om de lijdende Christus. David is door de Geest des Heeren gesteld op de weg naar Christus, maar vertoont ook in zijn weg het beeld van Christus. Voor de Christus geldt het in geheel enige en bijzondere zin, dat Zijn weg als Borg gaat door het lijden naar de heerlijkheid. Ja, door het sterven naar de heerlijkheid. En alleen uit Hem gaan al de Zijnen dit beeld vertonen. Niet om ook maar iets te verdienen. Hoe zou het kunnen! Maar om langs de weg van een stervend leven de verdienste van de Borgtocht in hun hart en leven uitgewerkt te krijgen. Om juist zichzelf te verliezen en alleen in genade te eindigen.

Allereerst dus Jezus Zelf moet als Borg de stervensweg gaan. Hij is het tarwegraan, dat in de aarde valt en alleen stervend vrucht voortbrengt.

Eenvoudiger beeld kan de hoogste Profeet en Leraar bijna niet gebruiken. Een beeld, dat niet alleen in Palestina bekend is, maar ook bij ons. In die betrekkelijk kleine graankorrel schuilt het leven. Immers de kleine levenskiem is er in verborgen. Die kiem is het beginsel, waaruit de halm zal groeien.

Die korrel is uit de halm gedorst en ergens op een hoop of in een zak terechtgekomen. Blijft die korrel op een plaats ergens in de schuur, dan verandert deze niet. Zo voor het oog in de normale omstandigheden blijft hij hard graan. De levenskiem blijft verborgen. Zelfs gaat de kiemkracht door de tijd heen steeds minder worden. Het graan moet de dood in. De zaaier moet het uitzaaien in de grond, waar het gaat sterven. Zonder dat stervensproces blijft de korrel „alleen” zonder vrucht.

Christus moet sterven om vrucht te ontvangen. In Hem ligt het leven. Hij is leven uit leven. En nu kan dat leven geen vrucht dragen als Hij niet sterft in plaats van een verloren volk. Dat volk heeft God de rug toegekeerd en moedwillig de band met God verbroken. De eeuwige dood is verdiend. Overgegeven aan een verlorenheid zonder uitzicht.

Wat een wonder nu! Hij gaat de stervensweg op. Gewillig stelt Hij zich onder de wet van het tarwegraan. Niet één met God verzoend, nooit één in de hemelse zaligheid, als Christus niet gewillig geweest was om deze wet te vervullen. Is het al een wonder voor u geworden? Dat wordt het voor mensen, die hun schuld voor God ontdekt hebben door de Heilige Geest. Die zelf de dood verdiend, deze Borg nodig kregen.

De stervenswet van de tarwekorrel is toch ook weer de levenswet. Immers als die korrel is uitgestrooid in de grond, dan gebeurt er onzichtbaar voor ons oog in die donkere aarde wat met dit graan. Die korrel neemt vocht op en sterft. In grond met voldoende vocht kan dit nu eenmaal niet anders. Maar wonderlijk... het sterven wordt het leven. Nu gaat de kiem overwinnen, uitgroeien: wortelen naar beneden, terwijl naar boven het licht gezocht wordt, totdat het groene plantje zich boven de grond gaat vertonen. Straks komt de vrucht: de halm, de aar, het volle koren in de aar.

Sommige Grieken zijn op dit ogenblik gekomen naar Jeruzalem om op het feest te aanbidden. Wie zij verder zijn is niet van het eerste belang. Zij begeren Jezus te zien. En nu ziet de zoon van God de vrucht, die Hij langs de weg van het sterven verkrijgt. Als Zijn ziel zich tot een schuldoffer gesteld zal hebben, zo zal Hij zaad zien. Nu komen de eerstelingen uit de heidenen, maar Hij krijgt een schare die niemand tellen kan. Uit alle volken, uit al de heidenen.

Die schare heeft Hij van eeuwigheid af gekend. De gegevens des Vaders, uit vrijmachtig Welbehagen verkoren, behoren erbij. Voor hen is Hij gekomen om ze uit de dood en doem te trekken en Zijn offers te brengen tot in de dood. Door Zijn sterven vrucht. Hij zal ze allen tot Zich trekken. Hij laat Zijn verdienste verkondigen om bekend te maken, dat door Zijn dood het leven verkregen kan worden.

Maar dat leven gaat altijd de stervensweg. Christus als het Hoofd die weg maar nu Zijn lidmaten uit Hem. Er is voor hen geen sterven zonder leven. Maar ook geen leven zonder sterven. Door de Heilige Geest wordt deze wet in hen uitgewerkt. Die Geest schenkt het leven in de dood door het wonder van Zijn werk. Maar dan gaat het de weg der ontdekking. Hulpbehoevend en arm worden ze in die weg. Met een schuldverslagen hart leren ze om God zuchten. En er is een groot verschil tussen die zó sterft, dan die maar eens een ogenblik aangeraakt schijnt te zijn. Bij dit sterven worden er uitgangen naar God gebo-

VAN DE ADMINISTRATIE

Gaarne willen wij het opwekkend woord van onze Hoofdredacteur onderschrijven om pogingen aan te wenden om gezamenlijk de a.s. Ontmoetingsdag die D.V. 8 april in Dordrecht zal worden gehouden te bezoeken. Wie de vorige Ontmoetingsdagen zowel in Dordrecht als in Zwolle heeft bezocht, zal, indien mogelijk wederom tot de bezoekers willen behoren, maar zal ook anderen daartoe opwekken. Hoe nodig is het in deze verwarde tijd elkander te zoeken, die de oude Gereformeerde beginselen liefhebben. Het deed ons dan ook goed te vernemen, dat velen weer naar de Ontmoetingsdag uitzien. De uitgave van ons blad komt dit ten goede, waarvan de inhoud steeds meer ingang onder ons vinden mag. Wederom mochten wij een tiental nieuwe abonnees noteren. Aan hen, die daaraan medewerkten, onze hartelijke dank. Het betalen van het abonnementsgeld van de 7de jaargang gaat nog steeds langzaam door en wij hopen dat herinneringskaarten dit jaar achterwege kunnen blijven, of tot een minimum beperkt kunnen worden. Wilt u even nazien of al betaald is? Extra werd weer ontvangen f 160,-. Als steeds bij de voortduur aanbevolen.

Gironummer 70.43.50 t.n.v. Administratie: Bewaar het Pand, Kwartelstraat 74, Alphen a/d Rijn.

v. d. L.

ren, bij een ontroering enz. van een ogenblik niet.

En die stervensweg gaat door. De ware lidmaten willen er niet aan! Ze zijn ertegen naar het vlees. En toch... het gaat om het leven, om het leven in en uit Christus. Dat wordt geopenbaard langs deze weg en in hun hart gekend. Om alleen door het geloof in de verdienste van deze Borg het leven te zoeken en te ervaren. Wat erg dan als wij blijven leven zonder te sterven.

Dan moeten al degenen, die buiten zichzelf het leven in Christus leren zoeken, het beeld van Hem ook in deze stervensweg vertonen in hun leven. Sommigen op een bijzondere wijze en daardoor tot bijzondere vrucht gesteld door Gods genade. Maar ieder van Gods beminden moet sterven aan eigen „ik”, aan de zonde, aan eigen dwaasheid aan eigen wegen. Om het hunne te verliezen en het hemelse te betrachten.

Verlang maar nooit naar een bijzondere stervensweg. God geeft een ieder van de Zijnen er wat van mee. Menigmaal zien ze meer op het sterven dan op het leven. Vrezen ze, dat de vrucht uit zal blijven. En toch... zij zullen niet binnen gaan zonder vrucht. Niet als loze aren, maar vol naar de mate van Goddelijke vrijmacht. Want hun vrucht is uit Hem gevonden, die Zijn Borgziel gegeven heeft tot een schuld-offer.

D. Slagboom

VAN DE REDACTIE

Onze mede-redacteur Ds. Baan is weer thuis. Hij is enige dagen in het ziekenhuis geweest voor onderzoek. Hij had tevoren al veel pijn. Ook het onderzoek is erg pijnlijk geweest en heeft de patiënt zeer verzwakt. De pijn is nu echter draaglijk, zoals hij ons vertelde, toen we hem bezochten. Middelen worden aangewend, die onder de zegen des Heeren aan de zieke ten goede kunnen komen. We zouden hem graag nog wat in ons midden houden. Ook voor de kerk en voor zijn vrouw en kinderen. De Heere doet echter wat Hem

welbehaaglijk is. Hij kan het ook in zieke dagen wel maken en genade schenken om achter Hem aan te komen en op Hem te hopen. We leven met hem en de zijnen mee en houden er ons van overtuigd, dat er velen in het land zijn met wie dat ook het geval is. Het is niet te verwachten, dat Ds. Baan in staat zal zijn op de ontmoetingsdag, die DV zal worden gehouden te Dordrecht op zaterdag 8 april a.s., zal kunnen spreken. Ds. Slagboom zal zijn plaats innemen. Waarover deze zal spreken is ons bij het gereedmaken van de kopij voor dit nummer nog niet bekend.

Ds. G. Blom

Besprekingen van de Heilige Oorlog

22

De oude edelman Consciëntie, die registermeester was toen Diabolus Mensziel innam, begon nu ook weer openlijk en overluid te spreken. En zijn woorden waren nu in de oren van de burgers als grote donderslagen. Bij al het gebrek, dat hem sinds de val van de stad aankleefde, bleef het toch zijn aard het voor de Koning en Zijn rechten op te nemen. Geen stem was er nu, na het geluid dat de soldaten en de juichende kapiteins van de Koning maakten, zo vervaarlijk voor Mensziel als juist de zijne.

Al de burgers waren er door van streek; aan het gaan naar de plaatsen van de ijdelheid om vreugde te bedrijven kwam men niet toe. De gedachte van door Diabolus bedrogen te zijn werd wel niet uit angst voor hem uitgesproken, maar dat bracht in hun binnenste toch heel veel kwellingen teweeg. En dat vooral als men de gedachte aan het gericht van El-Schaddai maar niet van zich kon zetten tot in het holle van de nacht.

Erger nog werd het, want de kapiteins zonden ook door de trompetter van Boanerges in 't diepst van de winter een sommatie aan de stad, om zich aan de Koning over te geven. Ze zonden die één, twee, drie malen; niet wetende of niet de één of andere tijd Mensziel gewillig mocht worden om zich over te geven. Ja, naar men kon nagaan zou de stad zich nu al overgegeven hebben, was het haar niet belet door de tegenstand van de oude Ongehoof en de ongestadige gedachten van de heer Wil. Diabolus raakte ook gaande, dus waren ze niet eensgezind met betrekking tot de overgave van de stad. En zo bleef Mensziel onder al deze beroeringen zonder enig uitzicht op bevrijding.

Maar hoe verward en afkerig de stad ook was, de opdracht van Boanerges trompetter moest door hem uitgevoerd worden, want dat wilde de Koning.

De eerste maal dat de trompetter heenging, sprak hij woorden van vrede, zeggende dat de kapiteins zich over de stad zouden ontfemen en besef hadden van de ellende waarin het uitterende Mensziel verkeerde. Betuigd werd het de stad, dat zij met behoud van haar leven in de dienst van Diabolus geen verlossing kon bekomen. Want dat kon alleen in de weg van verootmoediging en bekering. En dat niet komen tot boetvaardigheid was een bewijs, dat de rijkdom van Gods goeder-tierenheid, verdraagzaamheid en lankmoedigheid door de stad veracht werd. Mensziel zou er niet meer geweest zijn, zo met haar gehandeld was naar de regel van Gods wrekende gerechtigheid.

De tweede maal sprak de trompetter met nog meer kracht door de stad te wijzen op de dwaasheid, die het bedreef door niet te luisteren naar de stem van Gods ontfermende liefde, maar wel naar die van het ongehoof en van onwil, die als trawanten van Diabolus de stad zochten te verderven. Zeg mij, wat heeft het ongehoof en de onwil u voor goeds aan te bieden? Het onuitblusselijke vuur en de eeuwige duisternis is het deel van allen, die gehoor geven aan de stem van hem, die alrede bekend is als de engel van de afgrond. Op de derde reis naar de stad werd gesproken van de zekerheid, dat allen die in deze schrik-

kelijke ongehoorzaamheid kwamen te volharden, het in de hel eeuwig op hun knieën zouden moeten bekennen daar te zijn door niet naar Hem te luisteren in Wiens naam tot hen gesproken werd van bevrijding in de tijd der genade.

Deze drie opeisingen, in het bijzonder de twee laatste, ontstelden de stad zodanig, dat terstond de raad samen kwam. Deze vond goed, dat de heer Wil zich naar de Oorpoort zou begeven om daar de kapiteins van het leger tot een samenspreking te verzoeken. Zich op de wal vertonende, kwamen de kapiteins in hun harnassen met de tienduizenden, die hun voetstappen volgden.

De stedelingen zeiden, dat zij hun sommatie gehoord en overwogen hadden en wel een accord met hen en hun Koning El-Schaddai wilden aangaan en dat op zulke condities, artikelen en voorstellingen, als zij namens hun vorst zouden voorstellen. Hij wilde n.l. 1e. Dat de tegenwoordige overste Ongehoof met de heer Vergeet-het-goede en de heer Wil onder Koning El-Schaddai bestuurders der stad zouden blijven en in hun tegenwoordige ambten bevestigd worden.

2e. Dat niemand van Diabolus bedienden door die van El-Schaddai uit zijn huizen, hoven en vrijheden, die hij tot nog toe in de beroemde stad Mensziel had bezeten, zou mogen uitgezet worden.

3e. Dat aan de burgers der stad zekere privilegiën en voorrechten vergund zouden worden. Namelijk zulke, als hun voor deze vergund waren onder de regering van hun tegenwoordige koning Diabolus, die zo lang geweest was en nog was hun heer en grote beschermer.

4e. Dat geen nieuwe wetten, officieren, executeurs of ambten enige kracht over hen zouden hebben buiten hun toestemming. „Dat zijn onze vredesvoorwaarden en op deze willen wij ons” (zeiden zij) „aan uw Koning onderwerpen.”

Hierop werd door de kapiteins van het leger bij monde van de vrome heer Boanerges aldus aan Mensziel geantwoord: „Inwoners van de stad Mensziel, ik kan zeggen, dat ik waarlijk zeer verblijd was, toen ik 't geluid van uw bazuin hoorde om met ons te onderhandelen. En ziende, dat gij u gewillig toondet u aan de Koning te onderwerpen, Die het waardig is gediend te worden, verheugde ik mij des te meer. Doch nu gij door uw zot geklap en dwaze voorstellen het struikelblok van uw onrust voor uw eigen aangezicht legt, is al mijn blijdschap in droefheid veranderd. Ik acht dat Kwaderust, de oude vijand van Mensziel, de voorstellen die gij ons nu aanbiedt als voorwaarde van vrede, heeft opgesteld. Maar hij verdient niet gehoord te worden in de oren van iemand, die voorgeeft El-Schaddai te dienen. Want dit woord: „Die de naam van Christus noemt, sta af van ongerechtigheid”, werd door niet één burger ter harte genomen. Maar wilt u alsnog tot bezinning komen, door 't met ernst te overdenken dat de ware boetvaardigheid nodig is om te komen tot die onvoorwaardelijke overgave aan de grote Koning. En dan valt het altijd mee. Maar zo het u niet goed dunk dat biddende in overweging te nemen, terwijl het recht en redelijk is dat van u te vragen, dan zijn de zaken niet nader dan voorheen en wij weten wat ons te doen staat.”

Wat zal 't groot zijn, ja een wonder van Gods genade, wanneer het wachtwoord „Gij moet wederom geboren worden” door de stad Mensziel zal aangenomen worden.

Nijkerk

R. Kok

Van recht en genade

Er is een preken-serie, die onder deze naam al vele jaren door De Banier te Utrecht wordt uitgegeven. Elke maand verschijnt er een preek. Elk jaar komen in de serie negen preken voor van predikanten, die medewerken aan „Bewaar het Pand”. Enkele jaren geleden hebben we daarop gewezen. Dat heeft toen tot resultaat gehad, dat zich meer dan 100 nieuwe abonnees op de serie aan mij hebben opgegeven.

Intussen zijn de kosten, die aan de uitgave van een dergelijke preken-serie verbonden zijn, aanzienlijk gestegen. De uitgever wil niet graag het abonnementsgeld verhogen. Toch moet er iets gebeuren, wil de uitgave voortgezet kunnen worden. Er wordt nu jaarlijks verlies op de uitgave geleden. De uitgever beoogt geen winst met de voortzetting van de verschijning van deze serie, maar zou terecht wel graag zien, dat het tekort zou verdwijnen. Dit is mogelijk, wanneer er tenminste 100 nieuwe abonnees komen.

Vele onzer lezers hebben al een abonnement op de serie Van Recht en Genade. Voor hen geldt dit artikeltje niet in de eerste plaats. Maar wel voor hen, die nog geen abonnement hebben. Niet ieder kan zich wellicht veroorloven om zich te gaan abonneren, maar we mogen toch wel aannemen, dat er nog velen onder ons zijn, voor wie dat financieel geen bezwaar is en die ook belangstelling hebben voor deze uitgave, zonder dat dit tot nu toe geleid heeft tot het nemen van een abonnement.

Die allen zou ik willen opwekken om mede te helpen aan de instandhouding van deze uitgave door zich als abonné te laten inschrijven. Men kan zich daarvoor per briefkaart bij ondergetekende aanmelden. Gaarne spoedig. En: met duidelijke naam en nauwkeurig adres. Bij voorbaat dank.

Ds. G. Blom

Naar de katechisatie

114

HET GELOOF (2)

We komen nog even terug op het historisch geloof. Dit is alleen een verstandelijk weten en verstandelijke overtuiging van de waarheid van Gods Woord. Het zaligmakend geloof is ook een „weten”, want „kennis” is één van zijn eigenschappen. Onze Heidelberger zegt ervan in Zondag 7: „Een waar geloof is niet alleen een stellig weten of kennis, waardoor ik alles voor waarachtig houde, dat ons God in Zijn Woord geopenbaard heeft.”

Dit weten of die kennis is niet iets, waarbij dan dit of dat nog eens moet komen, neen, dit kennen in het zaligmakend geloof is het beginsel van de ware kennis, dat in de wedergeboorte gewerkt wordt in het hart. Het is de kennis door een „verlicht” verstand, terwijl de kennis van het historisch geloof slechts een „beschouwende” kennis is, een verstandelijk toestemmen van de waarheid, buiten het hart omgaande. De kennis in het zaligmakend geloof is een levende kennis. „Dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige en waarachtige God en Jezus Christus, Die Gij gezonden hebt.” Joh. 17 : 3.

Het historisch geloof behoort tot de ALGEMENE gaven van de Heilige Geest. Zie Hebr. 6. Zijn deze op zichzelf verwerpelijk? Volstrekt niet. Hoevelen verwerpen het Woord Gods. De massa keert zich vandaag geheel af van de waarheid. Het wordt zelfs als abnormaal beschouwd, wanneer men nog in de Bijbel gelooft en aanneemt, wat er allemaal in staat. En hoe wordt anderszins het gezag van Gods Woord ontkracht en ondergraven door de moderne theologie. Is het daarom niet van de grootste betekenis, in de zuivere waarheid van Gods Woord onderwezen te worden en die onze kinderen in te scherpen? Het geloof is trouwens uit het gehoor en het gehoor door het Woord Gods. En hoe zullen ze geloven, indien ze niet gepredikt worden, zegt Romeinen 10.

Maar... het verstandelijk weten en toestemmen moet aan het hart geheiligd worden door de wederbarende werking van Gods Geest! Het verstand wordt dan verlicht en men krijgt bevindelijke kennis van wat God in Zijn Woord geopenbaard heeft. Hierover meer, wanneer we het zaligmakend geloof bezien. Ook het TIJDGELOOF is niet zaligmakend. Het heeft een enigszins diepere werking dan het historisch geloof. Want het verstandelijk weten en belijden gaat dan gepaard met een uiterlijk genoegen in de waarheid. De Heere Jezus verklaart dit in de gelijkenis van het

zaad. In Matth. 13 : 20 en 21 lezen we: „Maar die in steenachtige plaatsen bezaaid is, deze is degene, die het woord hoort en dat terstond met vreugde ontvangt. Doch hij heeft geen wortel in zichzelf, maar is voor een tijd en als verdrukking of vervolging komt om des Woords wil, zo wordt hij terstond geërgerd.” 't Is geen wonder, dat de ontdekten door Gods Geest vaak vrezen, dat ook zij zulk een tijd-geloof hebben, vooral wanneer het zo donker kan zijn in hun hart en zoveel zich voordoet, wat hen veroordeelt!

Het kan met het tijdgeloof zo ver gaan. Enig kennen en betreuren van de zonde, het Evangelie met Gods beloften met blijdschap aanvaarden, Jezus aannemen en ijveren voor de dingen van het Koninkrijk Gods.

Verschillende voorbeelden vinden we ervan in Gods Woord. Denk aan Demas, de metgezel van Paulus, maar die de tegenwoordige wereld lief kreeg, zoals we lezen. Ook de vijf dwaze maagden zijn een duidelijk voorbeeld. Zij trokken mee in de stoet naar het feest van de Bruidegom. Zij hadden ook brandende lampen en ook zij toonden blijdschap in het tegemoetgaan van de Bruidegom! Maar... wat was het grote verschil met de wijze maagden? Zij hadden geen olie meegenomen. Hun meegaan was een uiterlijk betoon. Er was geen innerlijke ZIELSBETREKKING op en LIEFDE tot de Bruidegom. Het was hen om zo te zeggen niet te doen om de Bruidegom Zelf, maar om het „feest” als zodanig. Zij hebben nooit de beminnelijkheid en de schoonheid van de Bruidegom gezien. Zij hebben Hem niet nodig gekregen als een schuldovernemende Borg tot verzoening en behoudenis hunner ziel. En daarom is het juist de waarlijk heilbegerige te doen. Zij gaan het hoe langer hoe meer verstaan, dat er buiten Jezus geen leven is, maar een eeuwig zielsverderf.

Bij de tijd-gelovige is er in de overtuiging van zonde geen ware VEROOTMOEDIGING voor God.

Het openbaart ook geen echte vruchten der bekering en van het geloof. Men kan rustig zogenaamd Jezus aannemen en met de mond belijden en toch blijven vasthouden aan de wereldse begeerlijkheden en goedpraten, wat de Bijbel als zonde veroordeelt.

In het tijdgeloof werkt ook sterk het gevoelsleven. Nu gaat het zaligmakend geloof nooit zonder gevoel. Maar er kan wel „gevoel” en „gevoelsleven” zijn zonder het ware geloof. Dan is het slechts gevoel zonder ware verootmoediging en zielsverbrijzeling uit de Heilige Geest!

De oprecht-gelovige, de bekommerde vanwege zijn zonden wordt ook dikwijls bestreden ten opzichte van de tekst uit Hebr. 6 : 4-6. Daarin schrijft de apostel over degenen, die eens verlicht geweest zijn en de hemelse gaven gesmaakt hebben en des Heiligen Geestes deelachtig zijn geworden.

Hierover wordt men dan bestreden, namelijk, dat men deze dingen kan hebben en dat men toch denkt, dat dit alles niet zaligmakend is en dat men zichzelf dus meent bedrogen te hebben voor de eeuwigheid.

Maar wat bedoelt de apostel met dit „eens verlicht geweest zijn” en met „de hemelse gaven gesmaakt te hebben” en met „des Heiligen Geestes deelachtig geworden zijn”?

„Verlicht geweest” wil hier zeggen: enig verstandelijk licht te hebben verkregen in de betekenis van de waarheden des Bijbels.

„Hemelse gaven gesmaakt te hebben”: als met deze gaven uiterlijk in aanraking te zijn gekomen. Een voorbeeld! Het gebruiken van een spijze. Men kan daarvan even iets in de mond nemen, even proeven, maar dan weer uitwerpen. Dan is dit dus geen eten of verwerken van de spijs. Dan verkrijgt men de kracht er niet van.

En zo is ten opzichte van „het goede Woord Gods gesmaakt te hebben en afvallig worden”, zoals de apostel schrijft. Er staat ook in de verklaring van Jezus van de gelijkenis: „die het Woord terstond met vreugde ontvangen”. Hier blijkt dus, dat voor die vreugde geen plaats was gemaakt, namelijk het kennen van de smart over de zonde enz.

„En des Heiligen Geestes deelachtig zijn geworden”. Hier staat niet de Heilige Geest deelachtig zijn. Dit geldt de LEVENDE GEMAAKTE zondaren. Maar er staat „des” d.w.z. iets van de Heilige Geest, namelijk... algemene gaven.

Enerzijds strekten deze teksten tot ernstig zelfonderzoek.

Anderzijds tot bemoediging voor hen, die vaak aangaande deze teksten bestreden worden, of hun werk wel in der waarheid is, zaligmakend.

Mocht de Heere hem hierover Zijn licht schenken en het onderwijs zegenen!

Urk.

v. L.

PAUZE

ONTMOETINGS DAG

van vrienden van „Bewaar het Pand”,
D.V. zaterdag 8 april 1972 in het kerkgebouw van de Chr. Geref. kerk te Dordrecht-Centrum, Singel 192.

Aanvang : morgensamenkomst 10.30 u.

Opening : Ds. G. Blom

Spreker : Ds. D. Slagboom

Sluiting : Ds. M. C. Tanis

Aanvang : middagsamenkomst 14.00 u.

Opening : Ds. P. Sneep

Spreker : Ds. H. C. van der Ent

Onderwerp: Het gebed
Van een oudere
Om open ogen
Van een jongere

Sluiting : Ds. R. Kok

N.B. Het kerkgebouw staat op een afstand van slechts enkele minuten lopen van het station en is ook met andere vervoersmiddelen gemakkelijk te bereiken.

Ontmoetingsdag D.V. 8 april 1972

Het lijkt ons niet nodig nog eens een dringende oproep te plaatsen om deze ontmoetingsdag bij te wonen. Velen zullen het voornemen hebben om die dag naar Dordt te reizen. Er zijn vele mogelijkheden. We verwachten, dat de meeste bezoekers per auto of autobus zullen komen. Dat is natuurlijk erg eenvoudig. Men stapt bij de deur in en stapt bij de kerk uit. Er zijn er wellicht ook, die aangewezen zijn op vervoer per trein. Nu, dat is ook niet al te bezwaarlijk. Het kerkgebouw van Dordrecht-centrum ligt dicht bij het station en is gemakkelijk te voet te bereiken. Ook per trein kan men gemeenschappelijk reizen, wat een aanzienlijke besparing van kosten geeft. Men kan daarvoor het beste bij het station informeren. De regeling komt hierop neer, dat er twee-plussers kaarten zijn.

Die kan men krijgen als men een legitimatiekaart met foto heeft — die men ook aan het station verkrijgen kan. Een biljet voor 2 personen kost dan f 35,—, voor 3 personen f 40,—, voor 4 f 45,— en voor 5 f 50,—. Meer personen kunnen niet op zo'n twee-plusser kaart reizen.

Maar dan kan men voor de volgende 5 personen dezelfde procedure volgen. Dit betekent, dat men voor f 10,— per persoon uit het verste hoekje van ons land naar Dordt kan reizen en zelfs met de laatste trein weer thuis kan komen. We meenden er goed aan te doen dit nog even door te geven. Wellicht is dit voor sommige aanstaande bezoekers van belang.

B.

Voor de jeugd

Beste Jongelui!

We stelden in de laatste stukken, dat in velerlei opzicht het voor de jeugd van tegenwoordig niet eenvoudig is, om de juiste levenshouding te bepalen. Enkele oorzaken hebben we genoemd. Namelijk dat de ouders dikwijls tegen de problemen van het leven niet opgewassen zijn. Op de scholen volgt men de moderne lijn in grote trekken, dat is de lijn van de tijdgeest. De kerken geven ook al geen vaste richtlijnen meer. Niemand weet eigenlijk meer waar hij/zij gaan of staan moet.

Overal waait een oecumenische wind, wat echt een „draaiwind” genoemd kan worden. En draaiwinden zijn van ouds af erg gevaarlijk. Want daardoor kun je overal terechtkomen, maar meestal niet waar men wezen moet.

Doch er zijn nog meer factoren, die in deze tijd een rol spelen en waardoor onze jonge mensen worden beïnvloed en bedreigd.

Ik zou dit in één woord willen samenvatten, dat ze tegenwoordig veel meer „speelruimte” hebben dan vroeger. Misschien is het jullie niet aanstonds duidelijk wat we daar mee bedoelen. Nu dat kunnen we wel begrijpen.

Het valt niet altijd mee, om de woorden, die een ander gebruikt, op de juiste waarde te schatten. Jullie denken bij het woord speelruimte wellicht aan een oppervlakte die met vierkante meters is aan te geven. En dan begint dit woord je een beetje vreemd voor te komen. Want, zullen jullie zeggen, vroeger waren er veel minder mensen dan tegenwoordig, vooral in het westen van het land. Toen had men meer de ruimte om te spelen dan nu. Van die kant de zaak bekeken, hebben jullie natuurlijk volkomen gelijk. Maar zo bedoelen we het niet.

We bedoelen met speelruimte dit, dat men tegenwoordig meer over vrije tijd beschikt dan vroeger. Men heeft ook meer geld dan vroeger. Men kan zich als jong mens, over het algemeen wat gemakkelijker bewegen dan vroeger. Door het minder geld hebben, en de mindere mogelijkheden om je zelf te verplaatsen en te ontspannen, kwam je ook minder in de gelegenheid, om te doen datgene wat eigenlijk niet behoorde gedaan te worden.

Doch tegenwoordig worden de jonge mensen heel veel mogelijkheden geboden. Vroeger beschikte men hoogstens over een fiets. Nu heeft elke jongen van 16 jaar een brommer. Velen als ze 18 zijn, rijden al in een auto. In mijn jeugd was het een gebeurtenis, als er iemand naar het buitenland moest, of als er eens iemand uit het buitenland overkwam om zijn familie, na 20 jaar ze niet gezien te hebben, weer eens te bezoeken. Deze dingen zijn tegenwoordig de meest gewone zaken van de wereld. Je boeit bij niemand de aandacht meer, als je zegt in het buitenland geweest te zijn. Wat in mijn jongensjaren buiten je gezichtsveld lag, dat ligt nu bij iedereen voor de deur. En alles heeft uiteindelijk zijn invloed. Zeden en gewoonten van andere volken worden meegebracht. Ze worden ingevoerd via de reclame en de televisie. En ze worden heel gemakkelijk overgenomen. Men denkt ruimer, men leeft gemakkelijker. Deze gedachten, die natuurlijk nog weer uit te breiden zijn, zou ik aan het woord „speelruimte” willen verbinden.

Dat wil natuurlijk niet zeggen dat er geen jonge mensen zijn, die door deze „meerdere ruimte” het juist „meer benauwd” gaan krijgen. Zodanigen zijn er inderdaad nog. En ik wil ze tot de meest serieuze rekenen.

In dit verband denk ik aan een vraag van een jong iemand, die er niet mee klaar kon komen, dat men tegenwoordig zo gemakkelijk van

een vervoermiddel gebruik maakt en dan op de zondag. Ze vertelde van een kind des Heeren die het vroeger veroordeelde als een ander met een vervoermiddel naar de kerk ging en die nu zichzelf elke zondag liet rijden en daar blijkbaar niet meer de minste bezwaren in had. Hoe zit dat nu allemaal?

Nu is een mens veranderlijk natuurlijk. Deze genoemde vrouw is van gedachten op dit punt veranderd en meerderen met haar. Het heeft weinig zin, om er meer verhalen aan vast te knopen. Ten deze zouden heel sterke verhalen van gedachtenveranderingen kunnen worden bijgebracht. Zo was b.v., laat ik maar zeggen 40 jaar geleden, het voor een christen absoluut zonde, wanneer hij van een vliegtuig gebruik maakte. Want dat was spotten met je leven. Terwijl tegenwoordig „dominees van de beste soort”, als jullie ze zo genoemd willen hebben, rustig in een vliegtuig stappen.

Hier zou je natuurlijk weer vragen kunnen gaan stellen, als: Als het vroeger zonde was, waarom is het dan tegenwoordig geen zonde meer? En als het vroeger dan ook geen zonde was, waarom tilde men er dan zo zwaar aan en heeft men anderen veroordeeld, omtrent zaken die men nu zelf doet? Of zijn dergelijke dingen helemaal geen zonden en zijn het nooit zonden geweest ook? Maar waar bazelt men dan nog over. Laat men dan ineens alle wetten en regels over boord werpen als ballast en het er een ander niet meer moeilijk mee maken. Laat ieder een ieder vrij laten en laat ieder doen wat goed is in zijne ogen. Al deze dingen „benauwen” ons onnodig. Geeft ons de ruimte, „speelruimte” dan. Ik geloof dat ik zo wel aardig, zonder alles te noemen, de problemen aan de orde heb gesteld, waar heel veel „serieuze” jonge mensen mee zitten.

Wat moeten we nu omtrent al deze genoemde en nog veel meer niet genoemde zaken, zeggen?

Als je over alles eerlijk nadenkt, dan is het gemakkelijker om op dit terrein vragen te stellen dan te beantwoorden. Je bent in alle gevallen echt niet klaar met te zeggen: Dit mag wel en dat niet. Dit is geoorloofd en dat is verboden. Als je zo de zaken op wilt gaan lossen, dan loop je gevaar in farizeïstische wateren te verzeilen. Die wisten vooral heel goed, wat b.v. op de sabbath geoorloofd was en wat niet geoorloofd was.

Het gaat m.i.z. in de eerste plaats niet over de vraag: Wat doe ik? Maar: Hoe doe ik het? Door het zo te stellen wil ik natuurlijk geen deur open gaan zetten om de mensen maar in de „christelijke vrijheid” te doen uitgaan en dan op moderne leest geschoeid. Want dat gevaar zie ik heel goed in. In naam van de christelijke vrijheid is tegenwoordig alles geoorloofd. En dan zeker op de zondag. Doch de werkelijkheid is, dat men het schone woord, „christelijke vrijheid”, gebruikt om zich uit te leven in de zonden. Niet ineens „al te grof” natuurlijk, maar zo van lieverlede. Men vergeet dan, dat als men het water opening geeft, er een hele dijkbreuk ontstaan kan, met alle ellendige en nadelige gevolgen van dien. Zo ben ik er b.v. helemaal niet op tegen, wanneer een oud mens, die ver bij de kerk vandaan woont en toch gaarne naar Gods huis gaat, er heen gereden wordt. Ditzelfde geldt natuurlijk ook van gebrekkigen. Ten deze zou ik willen zeggen: Als het niet kan zoals het moet — en dat is m.i.z. lopen — dan moet het maar zoals het kan — en dat is dan in dit geval rijden. Het wordt een bedenkelijke zaak, wanneer ik van een vervoermiddel gebruik ga maken als ik het heel gemakkelijk belopen kan, om na de kerkdienst dan ook nog een „ommetje” te doen, naar m'n moeder of grootmoeder of andere aanverwante betrekkingen. Ik geloof dat er dan van de heiliging van de dag des Heeren veel verloren gaat, ja op de duur gaat alles ervan verloren. En dat beeld moet helaas gekonstateerd worden in heel veel gevallen. En daarom lijkt „rijden met de voet op de rem”, mij een geboden zaak.

Laat verder een ieder bedenken, dat er geschreven staat: 1 Cor. 10 : 31 „Hetzij dan dat gijlieden eet, hetzij dat gijlieden drinkt, hetzij dat gij iets anders doet, doet het al ter ere

Gods”. Wanneer deze regel altijd in acht genomen wordt, dan wordt het leven nauw, naar de kant van het vlees. Want dat onderwerpt zich der wet Gods niet. Het kan ook niet. Het bedenken des vleses is vijandschap tegen God. Doch het wordt dan ruim naar de zijde van de Geest, die het nieuwe leven werkt. Dat heeft een vermaak in de wet Gods, naar de inwendige mens. En dan geldt: Uw geboden zijn niet zwaar.

Dat we allen maar veel lust mochten hebben om de Heere te vrezen, Het allerhoogst en eeuwig goed. Dan zal God ons zelf tot een Leidsman wezen en leren hoe wij wandelen moeten. Wie door Gods Geest en Woord geleid wordt, wordt zeker en veilig geleid.

Maar ik zie dat mijn papier al weer vol raakt. Jullie weten natuurlijk dat we zaterdag 8 april weer een ontmoetingsdag hopen te hebben, van vrienden van Bewaar het Pand, te Dordrecht. Verschillenden maken al plannen. Ik reken er op, dat alle vrienden komen.

De Heere geve ons een gezegende dag.

De hartelijke groeten van jullie aller vriend,
Ds. H. C. v. d. Ent

Boekbespreking

Ds. J. Pannekoek
EERSTE ACHTTAL PREDIKATIES

Uitgave van Boekhandel
G. J. van Horssen Barneveld

De schrijver is vorig jaar na een kort ziekbed nog betrekkelijk in de kracht van zijn leven heengegaan. Hij was in de kerken, die hij diende, bekend en geliefd. Het is te begrijpen, dat de gedachte opkwam om preken van deze overleden dienaar des Woords uit te geven. Dat gebeurt nu. Het eerste achttal preken is verschenen. De uitgever zorgde voor een keurige afwerking. De kosten van het werk zijn f 16,50.

Van deze preken is veel goeds te zeggen. Dat willen we op de voorgrond stellen. De schrijver is pas op later leeftijd tot het ambt van dienaar des Woords gekomen en heeft geen volledige theologische scholing gehad. Dat is uiteraard te merken. De schrijver waarschuwt onbekeerden ernstig. We missen wel wat we in de Schrift vinden: bekeert u en leeft. De schrijver spreekt echter met achting over Andrew Gray, die zoals Ds. Pannekoek zelf opmerkt, ruim in zijn aanbieding is. Ook zegt hij in een van zijn preken, dat de ene prediker evangelischer is dan de ander. Dat is inderdaad waar. De verscheidenheid is er. Die was er onder de profeten en onder de discipelen ook. Er was toch ook eenheid. En daar willen we de nadruk op leggen.

Deze dienaar heeft in zijn leven veel onderwijs ontvangen op de leerschool van de Heilige Geest. Hij was nog slechts tien jaar oud, toen de Heere hem in het hart greep. Hij laat in zijn preken duidelijk naar voren komen wat de Heere werkt in de harten van zondaren. Daaraan ontlent deze preken hun waarde. Ze bevatten veel tot onderwijzing en vertroosting. Daarom willen we ze van harte aanbevelen.

JAARVERSLAG 1971 van de Nederlandse Vereniging tot bevordering van de Zondagsrust en de Zondagsheiliging te Ede.

Dit verslag loopt over de periode oktober 1970/oktober 1971. Het bevat een Ten geleide van de voorzitter Ds. J. van Prooijen te Stavenisse, een beknopt overzicht van de gevoerde correspondentie, enkele binnengekomen reacties, een verslag van de jaarvergadering op 16 januari 1971 en nog enkele korte bijdragen, waaronder een gedeelte uit de korte levensschets van Jan Geense.

De vereniging heeft recht op onze volle waardering. Zij is zeer actief bij de behartiging van het doel, dat zij nastreeft. Het lidmaatschap kost slechts f 1,50 per jaar.

Het correspondentie-adres is Schras 7 Ederveen en het adres van de leden-administratie Acacialaan 5 Leusden-C

JAARVERSLAG 1970—1971 van de Vereniging De Nederlandse Gideons te 's-Gravenhage.

De vereniging heeft als ideaal: in iedere hotelkamer een bijbel. Het verslag geeft een inzicht in de activiteiten en de financiële positie. Thans zijn in bijna 3000 hotels en pensions ongeveer 80.000 bijbels geplaatst. De bijbels worden regelmatig gecontroleerd. Daarbij blijkt, dat ze veel worden gelezen. Aldus het bestuur in een begeleidende brief.

Uit het verslag hebben we niet kunnen opmaken, welke vertaling wordt gebruikt. Deze keer staat er niets vermeld over samenwerking met Rome. De waardering voor het werk van deze vereniging zou zeker in onze kringen toenemen, wanneer men zich alleen hield aan de Staten-vertaling der Heilige Schrift. Het adres is Sportlaan 976, 's-Gravenhage, postgiro 539898.

STEMMEN UIT GENÈVE, preken, artikelen, brieven enz. van Johannes Calvijn. Uitgave van De Gereformeerde Bibliotheek te Goudriaan Z.H.

Het betreft hier de 18e bundel. De uitgever zorgt er voor, dat deze Stemmen regelmatig verschijnen.

Deze bundel bevat 7 preken van Calvijn over Job 15. Het begin van de eerste preek kwam voor in de vorige bundel. Het slot van de 7e preek wacht op een volgende bundel. Calvijn was een Schriftuitlegger bij uitnemendheid. Kennisneming ook van deze preken doet zien, dat hij ook in onze tijd nog wel wat heeft te zeggen. Zijn werken blijven hun waarde behouden. Daarom kunnen we deze Stemmen uit Genève van harte aanbevelen. Elk kwartaal verschijnt er een bundel. Kosten f 3,— per bundel van 100 blz. (de omslag meegerekend).

B.

STEL VERTROUWEN IN DE VERBORGEN KRACHTEN DER NATUUR !!

Ook na veel teleurstellingen, hebben onze geneeskrachtige kruiden niet alleen verlichting, doch ook genezing gebracht.

O.a. **AAMBEIEN, BRONCHITIS, ZENUWEN, HOOFDPIJN, MIGRAINE, REUMATIEK, EXCEEM, BEDWATEREN, VERMAGERING.**

Kuur voor een maand f 7,50
(verzendkosten inbegrepen)

Vermeldt wel duidelijk welke soort U wenst te ontvangen!

DROGISTERIJ

SIKKING

Barvoetestraat 5 - Haarlem
Telef. 023 - 31 28 82 (b.g.g. 32 46 06)
Giro 190 609

Wij leveren u alle

Bijbels en Psalmboekjes (Statenvertaling)

franko thuis

H.H. Kerkeraden!

Voor al uw **BELIJDENISGESCHENKEN**
o.a. BIJBELS en BOEKEN

BOEKHANDEL VAN LEEUWEN

Wijk 7-78, Urk, telef. 05277-1783
na 7 uur: Almerelaan 1, telef. 05277-1593

KOOP VERANTWOORDE LANGSPEELPLATEN !

GH/05 Meditatieplaat 1: Ds. W. Chr. Hovius en Ds. J. van Haaren; Daniël aan het hof in Babel, Het doen van een wonderlijk God f 14,90.

GH/06 Meditatieplaat 2: Ds. H. Rijksen en Ds. B. Haverkamp; Geeft de HEERE de hand en De bruiloft te Kana f 14,90

GH/07 Meditatieplaat 3: Ds. W. L. Tukker en Ds. G. A. Zijderfeld; Petrus' schoonmoeder en Het gebed van Hiskia f 14,90

Een abonnement op de meditatie-serie: „Korenaren uit de volle oogst” kost slechts f 12,50

Alle platen franko thuis in 4-kleurenhoes, stereo/mono afspeelbaar te bestellen bij :

GOUDEN HARPEN N.V.

Postbus 135 LISSE - Giro 239.80.80
Telefoon (02521) - 45 43.

Voor bijbels, boeken en muziek
is **LINDENBERG** uniek!

Grote voorraad-snelle levering,
ook van de allernieuwste uitgaven

LINDENBERG'S BOEKHANDEL

Slaak 8 (postbus 4209) - Rotterdam-16
Telefoon 010-12 89 54

Het adres voor al Uw

GOEDE BOEKEN

lees- en prekenboeken, bijbels (uitsluitend statenvertaling) en psalmboekjes is

G. KOOL

Lingedijk 31, postbus 22, Leerdam
Telefoon 03451-4085

(Uw bestelling ongefrankeerd: antwoordnr. 3)